

[Steen Folke]

ved ordningen for de tilknyttede u-lande, og det er naturligvis grunden til, at de er gået med til den. Men for det første er de fleste u-landes regeringer udgået af den lokale overklasse, og den form for u-landshjælp, som er indbygget i Loméaftalen, er mest til gavn for overklassen, ikke den brede befolkning.

For det andet er fordelene kortsigtede. På lang sigt er Loméordningen med til at fastfryse den nuværende verdensorden, hvor u-landene er henvist til at være leverandører af råvarer, mens i-landene producerer og eksporterer industrivarer. Stabex-ordningen og den nye Sysmin-ordning omfattende ni mineraler medvirker f. eks. hertil.

For det tredje er det ikke mindst erhvervslivet i EF-landene, som har udbytte af Loméordningen. Dels sikrer ordningen leverancer af nødvendige råstoffer til EF-landenes industri til stabile priser, dels er det især EF-landenes erhvervsliv, der profiterer af leverancer til de projekter, som støttes af EFs udviklingsfond.

Endelig er bistanden under forhandlingen om Lomékonvention II blevet brugt som direkte pression over for u-landene, der måtte gå med til at give særlige garantier for private investeringer fra firmaer i EF-landene. Den danske regering har i øvrigt været uhyre aktivt involveret i denne pression.

14 mineselskaber henvendte sig til EF og krævede beskyttelse mod nationalisering. AVS-landene afviste dette vidtgående krav, men resultatet blev, at en AVS-stat, der har indgået eller indgår en regeringsaftale vedrørende behandlingen af investeringer med et medlemsland af EF, skal give investeringer fra ethvert andet medlemsland samme behandling. Danmark og de øvrige små EF-lande stillede denne ordning som betingelse for tilslutning til Sysmin-ordningen. Danmark ville også benytte de vidtgående garantiaftaler, som Vesttyskland og Frankrig bilateralt har opnået, og dermed bl. a. undgå, at sager som ØKs Briscoesag i Ghana gentager sig.

EF har afvist AVS-kravet om en særlig fond til udvikling af industri i overensstemmelse med konventionens erklærede intention. EF lukker samtidig øjnene for de multinationales omfattende og kapitalintensive investeringer, der griber dybt ind i AVS-landenes erhvervsudvikling. AVS krævede en

forhøjelse af bistanden fra 25 mia kr. til ca. 75 mia kr., men EF blev stående på 40,6 mia kr., hvilket er mindre end svarende til inflationen og stigningen i den udvidede AVS-gruppens voksende befolkningstal.

Grundet på dyb utilfredshed med langsom, bureaukratisk og pressionspræget iværksættelse af projekter krævede AVS sæde i EDF-komiteen, men dette krav afviste EF, og det må forventes, at bistanden går overvejende til infrastruktur og store agroindustrielle anlæg som før – anlæg, som forskellige multinationale selskaber er overordentlig interesserede i.

De u-lande, der er med i Lomékonventionen, er fortrinsvis tidligere engelske og franske kolonier. Efter at den direkte kolonialisme er afskaffet, kan Loméordningen ses som ramme om en form for nykolonialisme, som sikrer i-landenes – og det vil især sige de multinationale selskabers – interesser i de tidligere kolonier. Aftalen er regional, rettet hovedsagelig mod de gamle kolonier i Afrika. Den er et bidrag til i-landenes generelle strategi, som går på at spille på politiske modsætninger og økonomiske særinteresser og splitte u-landene og derved svække deres fælles forhandlingsfront i FN for en ny økonomisk verdensorden.

Jeg har mærket mig, at SF i modsætning til for 5 år siden nu stemmer imod. Det synes jeg er en god ting. Det er oplagt, at det ikke kan være i socialisters interesse at stemme for en konvention af dette indhold. VS vil, ligesom vi gjorde for 5 år siden, stemme imod ratifikationen af Lomékonvention II.

Steffensen (KrF):

Lomékonvention II er en udmærket fortsat udbygning og videreførelse af Lomékonvention I.

Under forespørgselsdebatten den 17. januar i år gjorde jeg opmærksom på, hvilke fordele Lomékonvention II havde i forhold til Lomékonvention I, og det skal jeg ikke gentage her, men blot sige, at kristeligt folkeparti ønsker handelssamkvemet mellem EF og u-landene til fordel for u-landene udbygget mest muligt.

Vi ser Lomékonvention II som et middel i denne udvikling, men vi er betænkelige ved, om hjælpen, som Danmark skal yde i den